

21. Jun. 1842

FACTS

Date:

21. Jun. 1842

Page number:

Dagbog A, side 35

TRANSCRIPTION

21 Juny

Imorges Klokken 7 omtrent gik vi¹ til Slottet, ² saae os om i Haven, Lunden og Phasangaarden. [Den store Ugle. Det mærkelige Bøgetræ, som alene danner et stort Lysthuus.] Vi opholdt os saa længe inde i Gravhøien eller Jettestuen som den kaldes, at [til] vi bleve saa fortrolige med Dunkelheden derinde, at vi endogsaa troede der maatte kunne males Portraiter [overstreget: derinde]; deilig var Virkningen af Lyset paa Ansigterne der viste sig mod den dunkle men tilsidst klare Grund, hvori vi saae de store Stene, med det nette Muurværk i Mellemrummene af flade paa hverandre lagte Steen. Det var en ret rembrandsk Virkning. Vidunderlig deiligt var det fra vort mørke Standpunct at see Sollyset udenfor gennem den lave, snevre Indgang. Vi tegnede en huul Egestamme som stod oppe paa Høien³ og gik derpaa videre til, forbi Stærgaarden til Nordskov, hvor jeg gik i Vandet og sprang lystig om derude i det flade Vand, kravlede op paa en mægtig Steen o s v til stor Moro for Skovgaard og et Par Bønder, som jeg ikke engang vidste vare Tilskuere. Skovgaard tegnede efter vort tarvelige Middagmaaltid, den ene af de mægtige gamle Ege og jeg Storkereden i Toppen af den og en stakkels Unge, som de underlige Forældre havde kastet ud.⁴ Vi døde meget af Tørst. Paa Hjemveien vare vi oppe paa Julianehøi og først da vi havde naaet Slottet fik vi i et Bondehuus noget daarligt Vand. [Vi gik hjem over en stor Eng kaldet Stæren.] Det var en rar Dag, men den gav mig kun ringe Udbytte af Studier; ihvorvel jeg kjendte det Altsammen glædede det mig dog at see det igjen, men Intet mere end det kjære Frederiksværk, som jeg ude fra de to gamle Ege saae saa tydeligt, at jeg kunde gjenkende Bygninger, Skove, Banker, – den kjære Vinderød Skov med sine forblæste Træer og Bjørnehovedet o. s v. men forgjæves saae jeg efter Kirken, hvor Fader hviler, den var skjult af Clasens Bakke.

¹ Lundbye og malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Jægerspris Slot.

³ Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1232.

⁴ Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1231.

siktsægt. De gamle Brinker staae saa høit allenege med omg. Vandet, og
de to gamle Høit eller Kalkhelms med midt Baskille: see ogsaa godt, for
Enden af Tjorden ligger den gamle Domkirke med sine gamle Tårne, og
den gamle Tårn til ~~den gamle~~ Minder om stalle Bredde. Nu er
hun fredelig, Maagen og Tjørnen, den lille, nysgjerrige Nø, flange hen
over det flade Vand, hvor Landhønden viser sig, hvor den stakkels Fisk
saa skelig kan undgaa den. — Mængden vilde vi gaae til de 2 store Egtsæer
i Nørreskov og tillige see Linden og Juleane her. —

21 Juni

Morgens Klæder. M. ventet gik vi til Skellet, saae os om i Blåsen, Linden
og Phosangaarden. Vi opkøbt os saa mange ind i Graahøien eller Jettesten
som den kaldes, at vi blev saa fortrolige med Dunkelheden derinde, at vi
endog saae træde der maatte kunne males Portrætter ~~derinde~~, der var
Nikolajen og et Bysæt fra Kunstigtørnen der viste sig med den gamle
men til sidst klare Grund, hvor vi saae de store Stene, med det røde Marmor
i Mellemrummene af flade paa hængende lagte Sten. Det var en ret rom-
brandst. Virkning. Vidunderlig dertil var det for det mørke Standsmaet
at see Salgstet udenfra gennem den lange, smalle Gang. Vi tegnede en
hvidt Eggestamme som stod oppe paa Blåsen og gik derfra videre til det for-
ste Gaarden til Nørreskov, hvor jeg gik i Vandet og spærgte lystig under
med i det flade Vand, brølede op paa en magtig Sten v. s. v. til store Ma-
ro for Høngaard og et par Bønder, som jeg ikke engang kendte hængte til
skinnene. Høngaard tegnede efter det hængende Vind dets maaltid, den
ene af de magtige gamle Ege og paa Stenrøder i Toppen af den og
en stakkels Møge, som de underlige Træerne havde kastet ned. Vi st-
ele meget af Fjort. Paa Hjemvejen vare vi oppe paa Juleaneher og
først da vi havde maalt Skellet fik vi i et Dandsens magt dertil
Vand. Det var en rar Dag, men den gav mig kun enings Møghet
af Sten i; maaned jeg kendte det Altsammen og lod det mig dog
at see det i øjen, men det var mere end det hjems Træernes evne
som jeg ind, fra de to gamle Ege saae saa tydeligt, at jeg kunde
gjenkende Bjergene, Skove, Bønder, — den hjems Nidende Sten
med sine for alle de Tøser og Bjørnehænder v. s. v. men forgydes
saa jeg efter Kirken, hvor Fjort hængte, den var skjult af Glasens Bønder.

Den store Høien
2. et mandskønt
Bysæt, som
allene kan
et stort Lysthus.

Vigsk Bøien o
den en stor Eng
kaldet Stenene